

Lyrika, provokace a hnus

René Racek Matlášek

Poděkování

„Tato knížka vznikla za významné finanční podpory

MUDr. Radima Bužgy a jeho

společnosti Gastro – Med s. r. o.

MUDr. Vlastimila Škuty, privátního ostravského gynekologa.

Děkuji Dr. Václavu Budínskému za názor a dodání odvahy.

Děkuji kamarádovi Vladimíru

Schestagovi za spolupráci na básních

„Co člověk, to názor“ a „Prkenko“.

Lyrika,provokace a hnus
René Racek Matlášek

Z českého originálu
Lyrika, provokace a hnus
Odpovědná redaktorka Jana
Pátková
Grafická úprava Jana Pátková
Vydalo nakladatelství: Pátková
Anna – Santini 28. 11. 2015
eknihysantini.cz

Vydání první
ISBN 978-80-88014-52-2 (pdf)
ISBN 978-80-88014-54-6 (epub)
ISBN 978-80-88014-53-9 (mobi)

Verše

Jsou verše, co lidé dle nálady čtou si
ať deprese kypí, či dochází žalu dech
jsou verše, co hladí a jiné, co rdousí
a na ty je třeba mít žaludek

Zima v Bělé

Pod sněhem se stromy krčí

i ten potok rázem zmlk
z ledu tiše větev trčí
tlapy otisk pes, či vlk

Osiřelé hnízdo čápů,
odletěli, já to chápu
kdyby zkusil teď a tady
hledat žáby – umře hlady

Člověku by jak se říká
k ústům slova přimrzla
letos zima nenaříká,
že si ani nevrzla.

Špatný karty

V životě jsem nelez na Mont Blanc
ani na jinačí ledem krytou horu
přesto ňák jsem zvyklý hrát vabank
a dobrá karta nejde jako na potvoru

Trumfy v srdcích, chceš harašit hláškou
štěstí tvé je nocleh vedle skunka,
když místo krále ti baba za přepážkou

v bance do ruk vrazí kulovýho junka

Přesto stále líbám ženu na rty
přesto dál se o své štěstí biju,
nezoufám si, že mi nejdou karty,
šťastný jsem, že jsem, že prostě žiju.

Přes hubu

Slovem mě haníš a tak si haň
tím nemůžeš zviklat mé štěstí
lásky a citu mám plnou dlaň
a nedám ti přes hubu pěstí

Ruku dát v pěst, to nezbude než
zničit to, co bylo v dlani
i když teď tvrdíš ukrutnou lež
já nedám ti přes hubu za ni

Proč každičká blbost tě rozčílí,
že nabitou zbraň bys hned tasil
snad, že tě to po léta učili
Gustav, či Miloš, či Vasil

Nač pitomě probendit každičký čas,
to nemůže stát za to přeci,
ten, co máme než jednou vezme nás d'as
a shnijem, či spálí nás v peci.

Jarní píseň

Slunce trošku začlo hrát
i když led si stále dobře vede
jarní píseň zpívat nedovede,
je tak krásné mít Tě rád!

To se lehce může stát,
že se zase změním v neposedu
jako kočka v náruči Ti předu,
krásné je Tě milovat!

Jarní tóny slyším hrát,
třebaže je kolem spousta sněhu,
tolik potřebuji Tvoji něhu!
Tolik bych chtěl, aby začlo tát!

Prosím odpusť, že chci znát
kampak od nás všechny stezky vedou
a kam vůbec všechny vlaky jedou,
jarní píseň cítím vát.

Bud' tady!

Tolik je mně Tvého citu
i s večerem i za úsvitu,
či v jiné denní době,
tak málo je v lidech prosté víry

to raději věří na upíry
a já prostě věřím Tobě

Když jsi se chtěla stát mou ženou
duši tak čistou, nezkaženou
stále ji v Tobě vidím
já jsem se tehdy stal Tvým mužem
a trní měl víc, než mívá růže
dodnes se trochu stydím

Jsi ochotná jít se mnou vstříc všem loužím
mám pocit, že si Tě nezasloužím
a hrůzu, že Tě ztratím
nic by mě tolik nezasáhlo
jako by na mě peklo sáhlo,
prosím, buď tady až se vrátím.

Carpe diem

Vždycky jsem rád chodil proti větru
ba vyskočil ze čtyř kilometrů
a na lodi býval jsem zadák
kdo v něčem podobném jako já lítá
tomu už svítá, ta nervozita
jestli se v pravý čas otevře padák

Jsem pěkněj prevít a naplno žiju
a nadávám sprostě a kouřím a piju
a v uších mi zní: „carpe diem!“

jen najít odvahu zavčas vstoupit
a zážitky, které se nedají koupit
si hluboko do mysli vryjem

I když mi tu a tam cukají nervy
vždycky se dostanu do konzervy
a nakonec přeci dosáhnu cíle
nešlo a nejde a nepůjde lehce
dosáhnout, když
lověk opravdu nechce
na svoje štěstí by' by šel míle.

Ono se to povede

Zase mi něco nevyšlo
co mělo přijít, to nepřišlo
co mělo se stát, to nestalo se
zatímco jiní se třeba dlubou v nose

Takové nijaké je pro mne dnešní ráno
jako bys jedl něco, co nemá chuť
co mohlo se podělat, je poděláno
co dosud jsi stavěl, to dnes je suť

Přestože aktivit podnikáš stovky
přestože nečekáš mlčky co spadne z nebe
i když se pereš o své a stavíš eiffelovky
holt nezdar tu a tam potká i tebe

Zase mi něco nesedlo

zase se něco nevede
já ovšem chci, aby se povedlo
a právě proto se to povede.

Letadlo

Po obloze dělá čáry
kondenzací husté páry
možná by tě napadlo:
„Co je to za potvoru?“
z tryskového motoru
takhle kreslí letadlo

Nebem hnáno děsnou silou
zanechává čáru bílou
co se brzy rozplyne
třebaže spíš děti
hledí, kde co letí
rád se kouknu.
Co by ne?

Mastná huba

Raději má hubu mastnou od guláše
ze které mi čouhá špaček Petry
než na krku rýhu od rubáše
a nad sebou hlíny přes dva metry.
Holt radši mastnou hubu
nežli víko z dubu.

Až budeš velký

Až budeš velký a budeš se bát
o svoje blízké a o to, co bude
nesmíš jen povolit, nesmíš to vzdát
nesmí tě přejít chuť o své se prát
jen zatni pěsti a ono to pude

Až budeš velký a víc budeš chápat
snad z mého já ještě nebude prach
z tvé dětské ruky stane se tlapa
poznáš, že nebát se nedělá chlapa
že je to umění přemoci strach

Zjistíš, že rány stejně se hojí
že s každým šrámem se nemusí plakat
že velký chlap taky často se bojí
přesto jak skála, tak pevně stojí
jen nenech svůj mozek a srdce se flákat.

Tři sluníčka

Sedmkrát vykvetly divoké kosatce
sedmkrát vzlétl kos mladý
po dlouhém čekání tak, jako v pohádce
sudičky dopletly hladce a obratce
prvně jsi křičel, byl's tady.

Čtyřikrát řeka se do luhů rozlila
čtyřikrát zrna již zrála
tenkrát když máma tě poprvé povila
koukala´s na svět a očka ti svítla
líbezná princezno malá

Kouzelnou mocí v srdci mém čaruje
rozkvetlá voňavá růže
záře té tváře, když úsměv daruje
sny našich dětí pohádkou tvaruje
tu ženu miluji – a to se může.

Křídla

Před časem zraněné kulhavé zvíře
skrylo se v bouři pod útulnou střechu
pramálo živý pták téměř bez dechu
vzpomínkou na nebe světlo z vikýře

Dlouho to trvalo, však na nohou stojí
tu od hodných duší dostával jídla
a málokdo tuší jak zlomená křídla
jak jen se ukrutně pomalu hojí

Teď připraven k letu a na časy dávne

ve vikýři myslí a rovná si peří
plný je síly a hodně si věří
už brzy se odrazí a křídly mávne

A už je to tady a jako dřív krouží
srdce má plné štěstí i smutku
opustil ty z jejichž dobrých skutků
se na nebe vrátil a po dálkách touží

Mládež

„Je to hrůza, dnešní mládež
jak roupama neví co by
bezohlednost, drogy, krádež
to je obraz dnešní doby!“

Takto hřímá pán a paní
něco kolem šedesátky
tramvají když jedou ranní.
Já se kouknu pár let zpátky.

„Komunismus – mládí světa!“
nadšenci prvního máje
že to jiná byla léta?
Račte s tímhle jít do háje.

Kdo to volal šedý kmete
„připravte se na válku!“

dnešní mládež můj ty světe
kde má vzít tu morálku?

Na své mládí, nebud' blázen,
pěješ chválu, jaký div?
Estébáky kdekdo zrazen
a to mnohdy za pár piv

Nadechni se, uklidni se
rozhlédni se soudruhu
kdo byl hajzl to už ví se
dostáváš se do kruhu

Nasraný

Nasraný jsem a zrychleným pulsem
mi tělo dá najevo, že prostě vůl jsem
že pořád věřím v „dal“ a „má dáti“
že když se pomůže, že se to vrátí

Nasraný jsem a nejvíc na sebe
ať mi Bůh odpustí a s ním celé nebe
že ztrácím víru v člověka „vládce“
řeknu to krátce – je hajzl a zrádce.

Nasraný jsem ach Ježíši Kriste
chtěl bych mít myšlenky krásné a čisté
leč těžko se srovnat hnedka a tady
když blesky jdou z očí a nevím si rady

Nu ještě mi hrobníče nekypři hlinu
třebaže v krvi mám tolik adrenalinu
že přes kůži cáká mi z těla.
I když je lákavá návštěva ráje
zubatou s gustem pošlu do háje
ačkoli možná teď moc by mě chtěla.

Pastelky

Držím v ruce pastelku
namaluji Popelku.
Ó já – zlomila se tuha
a po ní se láme druhá.
Achich ouvej milé děti
zlomila se i ta třetí.
Ať se zlomí čtvrtá, pátá
zastrouhá je všechny táta.

O babičce a dědečkovi

Byla jedna židlička
na židliče babička
u babičky dědeček
před oběma stoleček.

Na stolku se z hrnce paří

dědečkovi oči září
polévku on buď jak buď
tuze rád. Tak dobrou chut'!

Tchýně

Tchýně prý viděla v kině
jak se svině rýpe v hlíně.
Ať hned visím na oprátce,
ať jsem hajzl, mrcha, zrádce
viděl jsem ji dneska krátce
jak se rýpe na zahrádce.
Třebaže je marodná.
Podobnost je náhodná.

Moskyt

V místnosti mi poskytuje
tenoulinké bzučení
jistotu že moskyt tu je
ruší mě to z učení

Zabiju ho toho hajzla
plácnu ho a bude klid
pokud si dá na mě majzla
netrefím se – bude žít.

Kulohryz

To by člověk kůl ohryzal
když dostane kulohryza
to jen chlapské kule ví
jak se krásně uleví
to jen chlapské kule znají
blaho když se poškrábají

Saunování

U společného saunování
dlužno brát na zřetel zákaz stání
k čertu jdou kvádra a pije se whisky
tváře a ňadra, kulky a pysky

Pokud se chlapovi ztopoří klacek
riskuje soulož a nebo pár facek
nediv se děvenko špulíš-li hýždě
že to chlap nezvládne a dá přednost jízdě.

Chuj

Bože můj, já jsem chuj!
Kvůli jedné pěkné holky
polámal jsem Rossignolky

Jel jsem dolů jako blázen
lék však nebyl medem slazen
hořké byly pilulky

dopadl jsem na kulky

Nepřipustím ani dotek
genitál mi celý otek

Bánik

Partyja vali na Bazaly
bo tam Bánik hraje ligu
a ni aby se namazali
hučeli jak motor v Migu.

Na Bazalach bila zaře
bilomodre stejnokroje
pověštinou blede tvaře
bo z Přivoza tam malokdo je.

Někeři su zaměstnanci
ini maju svoje IČO
i když už je tma jak v ranci
v ulicach řvu: „Bánik, pičo!“

Když se nechce

Kdyby se mi chtělo
tak, jak se mi nechce
to by se mi vedlo
vše docela lehce

Leč mé dnešní bytí